Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-1 У 2765/15
Дана: 28.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: мр Николе Китаровића, председника већа, Мирјане Вулић и Олге Петровић, чланова већа, са судским саветником Крстином Јовановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ..., поднетој против Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Републике Србије – Одсека за послове у области популационе политике и финансијске подршке породици са децом, ради поништаја решења, број: 183-00-00338/2014-13 од 12.01.2015. године, у предмету остваривања права на дечији додатак, у нејавној седници већа одржаној дана 28.06.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Републике Србије – Одсека за послове у области популационе политике и финансијске подршке породици са децом, број: 183-00-00338/2014-13 од 12.01.2015. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Градске управе града Краљева, број: 183-361/2014 од 31.10.2014. године, којим тужиљи није признато право на дечији додатак.

У тужби, поднетој овом суду дана 18.02.2015. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да није власница више непокретности како то тврде првостепени и другостепени орган. Истиче да стан у ул.... у ... привремено користи за становање са својом децом, те да је исти у власништву њене заове. Указује да су она и њена деца сувласници по 1/3 идеалних делова куће у ..., у којој живе родитељи њеног покојног супруга. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати надлежном органу на поновни поступак.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из

образложења оспореног решења. Предложио је да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списа предмета ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је нашао да је жалба тужиље изјављена против првостепеног решења од 31.10.2014. године неоснована, јер тужиља не испуњава услове из члана 6. став 1. Закона о финансијској подршци породици са децом („Службени гласник РС“, бр. 16/02 и 115/05), за признавање права на дечији додатак. Ово са разлога што тужиља са својом децом живи у стану на адреси ... у ..., а што произлази из решења Пореске управе-Филијала Краљево бр. 12-43303-1-00097/2008-0 од 20.10.2008. године. Осим тога, на основу решења о наслеђивању Општинског суда у Чачку О.бр. 1847/07 од 07.02.2008. године, а према уговору о купопродаји непокретности овереној пред Општинским судом у Чачку Ов.бр. 1847/07 од 07.02.2008. године, утврђено је да су тужиља и њена деца сувласници по 1/3 идеалних делова куће која се налази на кп. бр. ... КО ..., због чега је, по оцени туженог, првостепени орган правилно поступио када тужиљи није признао право на дечији додатак.

Одредбом члана 6. став 1. Закона о финансијској подршци породице са децом прописано је да се право на дечији додатак може остварити уколико подносилац захтева, односно чланови његове породице, не поседују непокретности на територији Републике Србије, осим одговарајућег стамбеног простора који одговара потребама појединца, односно породице.

Одредбом члана 2. став 1. истог закона прописано је да породицу у смислу овог закона чине: родитељи, односно старатељи, хранитељи, усвојиоци и деца, као и сродници у правој линији, а у побочној до другог степена сродства, под условом да живе у заједничком домаћинству, а ставом 3. истог члана закона, заједничко домаћинство, у смислу овог закона, јесте заједница живљења, привређивања и трошења средства.

Одредбом члана 22. став 1. Правилника о ближим условима и начину остваривања права на финансијску подршку породици са децом („Службени гласник РС“, број 29/02, 80/04, 123/04, 17/06, 51/10 и 27/11 УС) прописано је да се под одговарајућим стамбеним простором, у смислу Закона и овог правилника, подразумева стамбени простор у коме породица живи а који не може бити већи од стамбеног простора који подразумева собу по члану породице, и још једну собу, ставом 2. истог члана закона, подносилац захтева и чланови његове породице могу, у смислу Закона и овог правилника, поседовати поред одговарајућег стамбеног простора, гаражу и изнајмљени пословни простор (закуп) не већи од 20 квадратних метара.

По оцени суда, имајући у виду све напред наведено, тужени орган у образложењу оспореног решења није дао јасне и довољне разлоге о чињеницама релевантним за утврђивање испуњености услова из члана 6. став 1. Закона о финансијској подршци породици са децом, и то ко чини породицу подносиоца захтева у смислу члана 2. Закона о финансијској подршци породице са децом, као и које све непокретности (са тачним уделима) поседује породица тужиље, односно који је то одговарајући стамбени простор породице подносиоца захтева, нити из списа предмета и образложења оспореног решења произлази да је орган ове чињенице утврђивао у складу са чланом 22. Правилника о ближим условима и начину остваривања права на финансијску подршку породици са децом, на који начин је тужени орган учинио повреде правила поступка прописане чланом 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), које су од утицаја на правилност и законитост решавања у овој управној ствари.

У поновном поступку надлежни орган је дужан да донесе ново на закону засновано решење, при чему је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка на основу члана 69. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09).

Са изложеног, како је закон повређен на штету тужиље, Управни суд је на основу члана члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 28.06.2017.године, I-1 У 2765/15

Записничар **Председник већа- судија**
Крстина Јовановић,с.р. **мр Никола Китаровић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР/АМ